

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: X. X. X. X., narozený dne X
státní příslušnost X
v ČR hlášen na adrese X
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Poděbradská 173/5, 190 00 Praha

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2024, č. j. OAM-543/VL-10-K01-PD1-R3-2006,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto, že se podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) doplňková ochrana neprodlužuje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě ze dne 22. 5. 2024 nejprve shrnul dosavadní průběh řízení. Domnívá se, že v něm byl zkrácen na svých právech a rozhodnutí napadá v celém rozsahu výroku. O mezinárodní ochranu na území České republiky požádal v roce 2006, rozhodnutí bylo vydáno v roce 2018, řízení tak trvalo 12 let, a to nikoliv zaviněním žalobce, jak dokládá stanovisko Veřejného ochránce práv ze dne 31. 10. 2019, č.j. KVOP-46126/2019.
3. Připomenul, že doplňková ochrana byla žalobci udělena z důvodu, že by jinak došlo k porušení práva na ochranu rodinného a soukromého života podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), a dotčena by byla i práva jeho nezletilé dcery podle čl. 9 Úmluvy o právech dítěte (dále jen „ÚPD“). Tyto důvody podle žalobce trvaly i v době podání žádosti o její prodloužení, k němuž nedošlo. Domnívá se, že žalovaný vycházel především z informací poskytnutých jinými osobami, zejména paní X. X., s níž má žalobce nezletilou dceru X. a s níž podle jeho názoru stále tvoří pár. Dne 23. 11. 2023 tato žena uvedla, že s nimi žalobce skutečně bydlí, ale pouze kvůli tomu, že nemá kam jít a dcera je na něj fixovaná. Nepopírá, že ve vztahu jsou problémy, způsobené zejména jeho psychickým stavem, plynoucím i z mnohaletého řízení o prodloužení doplňkové ochrany. Věří v obnovení funkčního vztahu, žije s paní X. ve společné domácnosti. Nesouhlasí se závěrem, že došlo ke změně v rodinné situaci. Nezletilá dcera má k otci vřelý vztah, potřebuje jej. Každý týden žalobce jezdí do jejího bydliště v X, projevuje o ni opravdový zájem, stará se o její zdravotní stav a školní docházku, kupuje jí oblečení, hračky. Silné pouto jej pojí i s jeho druhým dítětem, synem X.
4. Žalobce hovoří česky a je v tuzemsku integrován. Vycestování by znamenalo zásah do jeho práv podle čl. 8 EÚLP, resp. čl. 9 ÚPD, a tedy by bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, ve znění do 30. 6. 2023. Nelze proto podle něj přijmout argumentaci žalovaného, že pouhým vycestováním k naplnění tohoto ustanovení uvedeného předpisu nedojde. Žalovaný neprokázal zásadní změnu v poměrech žalobce, zcela ignoroval čl. 3 a 9 ÚPD, čímž zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti. Žalovaný podle něj postupoval selektivně, zabýval se pouze skutečnostmi svědčícími v neprospěch žalobce, a nikoliv již v jeho prospěch. I když důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) není již v zákoně o azylu uveden, a nelze ji v řízeních zahájených po 1. 7. 2023 udělovat, je stále možné ji za tímto účelem prodlužovat na základě přechodného ustanovení v příslušném novelizačním zákoně.
5. Žalobce se dále domnívá, že žalovaný se při posuzování žádosti o prodloužení doplňkové ochrany dostatečně nezabýval jinými důvody pro její potenciální udělení. Nesouhlasí se stabilizací situace v zemi původu, opak je pravdou. Má za to, že mu v případě návratu do země původu hrozí vážná újma v podobě ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního

ozbrojeného konfliktu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, případně mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání podle § 14a odst. 2 písm. b) téhož zákona.

6. Tato svá tvrzení podložil celkem čtyřmi dokumenty, jmenovitě doporučením Ministerstva zahraničních věcí (dále jen „MZV“) „Konžská demokratická republika: doporučení cestovat jen ve zcela nezbytných případech“, ze dne 12. 8. 2018, aktualizovaného 22. 3. 2024, zprávou ze serveru BBC.com „DR Congo army says it has thwarted attempted coup“, ze dne 20. 5. 2024, zprávou ze serveru Reuters.com „DRC army says it stopped attempted coup involving US citizens“, ze dne 19. 5. 2024, aktualizováno 20. 5. 2024, a informací organizace Human Rights Watch (dále jen „HRW“) „World Report 2024 - Democratic Republic of Congo“, ze dne 11. 1. 2024. Z nich vyplývá, že situace v žalobcově vlasti je neutěšená, na východě země při hranicích se Středoafričskou republikou, Jižním Súdánem, Ugandou, Rwandou, Burundi a Tanzánií operují ve zvýšené míře různé ozbrojené skupiny, v oblasti Kwamouth (cca 150 km severně od Kinshasy), kde probíhají krvavé mezietnické střety mezi kmeny Teke a Yaka. MZV doporučuje omezit cesty do tohoto státu pouze na nezbytné případy. V zemi došlo v květnu 2024 k pokusu o převrat proti prezidentu Felixi Tshisekedi. Do jeho organizace se měly zapojit i tři občané Spojených států a jeden naturalizovaný občan Spojeného království. Napaden byl i Vital Kamerhe, bývalý vedoucí kanceláře a blízký spojenec hlavy státu, pučisté dokonce obsadili její sídlo Palais de Nation. Přebat byl nicméně potlačen a situace se nyní jeví být „pod kontrolou“ vládních jednotek. Bezpečnostní poměry jsou zvláště špatné na východě země v provincii Severní Kiwu, kde Rwandou podporovaná militantní skupina ještě zhoršuje již tak špatnou lidskoprávní situaci. Vláda prezidenta Tshisekediho učinila pouze malý pokrok v zastavení spirály násilí. Opozice je v zemi systematicky potlačována, viníci z vládních řad nejsou velmi často pohnáni k odpovědnosti za své činy.
7. Závěrem své žaloby navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve své replice ze dne 7. 6. 2024 shrnul dosavadní průběh řízení a žalobní argumentaci. Uvedl, že doplňková ochrana byla žalobci v roce 2018 udělena, neboť sdílel společnou domácnost se svou družkou a její nezletilou dcerou, kdy případné odloučení žalobce od jeho dcery a družky by znamenalo vážný zásah do života všech jmenovaných, zejména dítěte. Poměry v životě žalobce se však v mezidobí změnily, již netvoří pár s paní X. Družka navíc zrušila svůj souhlas s tím, aby byl žalobce ubytován na její adrese, ten to však ignoruje. Žalobce se nepodílí na chodu domácnosti, nefunguje jako otec ani partner.
9. Neprodloužení doplňkové ochrany nepředstavuje období vyhoštění, žalobci objektivně nic nebrání řešení jeho pobytové situace podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), i když by za tím účelem možná musel vycestovat zpět do země původu. Samotné vycestování již není možné považovat za porušení mezinárodních závazků, ostatně tam sám žalobce v loňském roce (pozn. soudu v roce 2023) na 4,5 měsíce odjel a žalovaný tak nevidí důvod, aby se to nemohlo teoreticky opakovat.

10. Ohledně situace v zemi původu žalovaný uvedl, že se jí zabýval, ale nebylo v tomto případě shledáno nic, co by eventuální vycestování znemožňovalo, což podporuje i zkušenost v podobě 4,5měsíčního pobytu uvedená výše.
11. Žalobce podle žalovaného účelově vybírá okolnosti pro jeho věc příznivé, případně si je vytváří zcela odtrženě od reality a cíleně vynechává skutečnosti podporující závěr žalovaného o neprodloužení doplňkové ochrany.
12. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
14. Usnesením ze dne 19. 3. 2018 č.j. OAM-543/VL-10-ROP-2006 ustanovil žalovaný žalobci opatrovníka pro potřeby řízení o udělení mezinárodní ochrany, a to jeho družku paní X. X. Uvedl, že v průběhu řízení mu bylo doručeno několik lékařských zpráv, podle kterých má žalobce v anamnéze X, chronický X s X a akutní X. Zjistil, že žalobce lékaře nenavštěvuje nikterak pravidelně, nebere pravidelně léky mu předepsané s odkazem na únavnost a spavost, dochází u něj k opakovaným atakům nemoci. S ohledem na to dospěl k závěru, že je třeba pro řízení ustanovit opatrovníka, který bude hájit práva žalobce.
15. Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 5. 2018 č.j. OAM-543/VL-10-K01-R3-2006 byla žalobci udělena doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalovaný zde shledal, že případné vycestování žalobce představuje rozpor s mezinárodními závazky ČR ve smyslu § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, konkrétně práva na ochranu soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 EÚLP, dotčena by byla i práva jeho nezletilé dcery (čl. 9 ÚPD). Vyšel z toho, že družka žalobce a jeho dcera jsou občankami ČR, sdílí se žalobcem společnou domácnost, mají trvalý pobyt na společné adrese, žalobce se svou X dcerou sdílí svůj každodenní čas, podílí se na péči o ní, dcera svého otce miluje a on jí má velmi rád, do budoucna chtějí žít jako rodina. Je tak naplněn požadavek skutečné realizace rodinného a soukromého života, jmenovaní spolu opravdu žijí, jsou na sebe citově i existenčně vázáni, jde o skutečné blízké osobní vazby, nikoliv o účelové soužití. Z důvodu aktuální situace v zemi původu žalobce je nemožné, aby jejich rodinný život byl realizován v této zemi, a to s ohledem na možná nebezpečí hrozící velmi malému dítěti. Případné odloučení rodiny by pak bylo hrubým zásahem do jejich rodinného života. V tomto řízení byl žalobce zastoupen opatrovnící.
16. Žalobce dne 25. 2. 2019 požádal o prodloužení doplňkové ochrany, kde mimo jiné uvedl, že jeho situace se nijak nezměnila, žije ve společné domácnosti se svou družkou a nezletilou dcerou a nemohou realizovat svůj rodinný život v zemi původu žalobce.
17. Dne 5. 6. 2020 žalobce při pohovoru uvedl, že jsou nadále dány důvody pro jeho zastoupení opatrovníkem. Z tohoto důvodu byl pohovor odložen na náhradní termín dne 19. 6. 2020. Dne 5. 6. 2020 poskytla svědeckou výpověď družka žalobce paní X. X.
18. Usnesením ze dne 15. 6. 2020 č.j. OAM-543/VL-10-PD1-ROP-2006 žalovaný ustanovil žalobci opatrovníka pro potřeby řízení o prodloužení doplňkové ochrany, a to paní X. X., vyšel ze shodných tvrzení žalobce a jeho družky o špatném psychickém stavu žalobce.

19. Dne 19. 6. 2020 byl se žalobcem proveden pohovor za přítomnosti opatrovnice.
20. Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 9. 2020 č.j. OAM-543/VL-10-PD1-2006 žalobci doplňková ochrana prodloužena nebyla, žalovaný shledal, že v rodinné situaci žalobce se sice v zásadě nic nezměnilo, avšak žalobce si může svůj pobyt v ČR upravit pomocí zákona o pobytu cizinců, splňuje k tomu všechny podmínky.
21. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 27. 1. 2022, č. j. 28 Az 12/2020-40 rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2020 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud zde poukázal na důvody, pro které byla žalobci udělena doplňková ochrana, a na odůvodnění žalovaného, dle kterého nedošlo v rodinném životě žalobce v podstatě k žádným změnám, závěr žalovaného o tom, že důvody udělení doplňkové ochrany již pominuly, je tak v rozporu se správním spisem, resp. v něm nemá oporu, zároveň je částečně nepřezkoumatelný, neboť sám žalovaný výslovně uvedl, že v rodinném životě žalobce ke změnám nedošlo. Soud uzavřel, že pokud nadále trvá původní důvod udělení doplňkové ochrany, tj. nadále je splněn požadavek realizace rodinného a soukromého života, a žalovaný neuvedl, že by tomu mělo být jinak, a nenastaly-li důvody podle § 17a zákona o azylu, pak žalovaný řádně a přezkoumatelně neodůvodnil, proč žádost o prodloužení doplňkové ochrany zamítl. Změnou, která by byla natolik významná, že by odůvodnila zamítnutí žádosti o prodloužení doplňkové ochrany, nemůže být zcela obecná argumentace žalovaného, že žalobci byl již poskytnout dostatečně velký časový prostor k tomu, aby svůj další pobyt na území ČR realizoval za pomoci institutů zákona o pobytu cizinců. K otázce povolení trvalého pobytu v případě žalobce se krajský soud nemohl blíže vyjádřit, neboť to nebylo předmětem řízení a neměl k tomu k dispozici ani příslušné podklady týkající se řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu. Shrnutí, že v projednávaném případě plyne z důkazů provedených v průběhu správního řízení, z něhož žalobou napadené rozhodnutí vzešlo, že důvody, pro které byla žalobci doplňková ochrana udělena, nepominuly, neboť rodinná situace žalobce se nijak nezměnila. Pro závěr žalovaného o neprodloužení doplňkové ochrany není v tomto ohledu významná skutečnost, zda v zemi původu žalobce došlo ke změnám (pozitivním) od doby vydání předešlého rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, neboť bezpečnostní a politická situace v jeho vlasti důvodem pro udělení doplňkové ochrany rozhodnutím ze dne 9. 5. 2018 nebyla. Pouze je tak odůvodněn závěr, že ani nyní (tak jako v předchozím rozhodnutí ze dne 9. 5. 2018) nenastal důvod pro udělení doplňkové ochrany z důvodu bezpečnostní a politické situace v zemi původu žalobce.
22. Součástí spisu jsou dále zrušení souhlasu s ubytováním žalobce paní X. X. ze dne 20. 6. 2022 provedené prostřednictvím elektronické pošty (e-mailu), sdělení Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ze dne 23. 5. 2022 o šetření (pobytové kontrole) v místě pobytu žalobce, protokol o svědecké výpovědi paní X. X. ze dne 8. 7. 2022, zrušení souhlasu s ubytováním žalobce paní Mgr. X. X. ze dne 10. 7. 2022 a pana RNDr. X. X. ze dne 10. 7. 2022, rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2020 č.j. OAM-225-25/TP-2020, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu, dále tři zprávy týkající se situace v Konžské demokratické republice, jmenovitě Informaci MZV ČR, č. j. 113900-5/2022-LPTP ze dne 20. 6. 2022, Konžská demokratická republika – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 28. 6. 2022, Informaci Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska – Konžská demokratická republika – Zpráva o zemi původu, překlad vybraných částí, ze dne 28. 6. 2022, a zprávu Mezinárodní

organizace pro migraci – Přehled údajů za rok 2021 – Konžská demokratická republika, překlad vybraných částí, ze dne 2. 6. 2022. V zemi panovalo v roce 2020 značné politické napětí. Bývalý prezident Kabila byl po odstoupení z funkce jmenován doživotním senátorem, a zajistil si tak imunitu. Situace je neklidná zejména na východě země, konžské autority obvinily sousední země Rwanda a Burundi z přípravy převratu a anexe těchto území, v provinciích Ituri a Severní Kivu byl s účinností od 6. 5. 2021 vyhlášen nouzový stav. V oblasti lidských práv došlo k mírnému zlepšení, nicméně i tak je situace nadále špatná a osoby na ni upozorňující jsou zatýkány a perzekvovány. Zdravotní péče je v zemi původu relativně dostupná v hlavním městě Kinhasa, na venkově je situace horší, bohatší občané dávají přednost léčbě v zahraničí. Je obtížné najít si práci. Sociální systém není zcela funkční. Neúspěšným žadatelům po azyl, jejichž žádosti nebyly založeny na azylově relevantních důvodech, nehrozí systematické sankce. Riziko by hrozilo, byl-li by takový odchod motivován konfliktem s vlivnou osobou. Konžská demokratická republika nemá aktivní politiku perzekuce migrantů, lidé v diaspoře se ke své národnosti v zahraničí spíše nehlásí. Emigrace je jev natolik rozšířený, že jej státní správa pro svou přetíženost nesleduje, resp. jde spíše o případy nahodilé, pokud se tak výjimečně děje.

23. Dne 8. 7. 2022 poskytla žalovanému svou svědeckou výpověď paní X. X., nar. X. V ní uvedla, že se její rodinné poměry ve vztahu k panu žalobci změnily, nejsou schopni se na ničem dohodnout, a i když spolu žijí v jednom bytě, žádný vztah mezi nimi není. Dále potvrdila, že zrušení souhlasu s pobytem žalobce e-mailem provedla ona. Žalobce a svědkyně spolu nekomunikují, on na provoz bytu nepřispívá, a nejeví o to ani zájem. Na dceru by od něj nic nechtěla. Podle jejích slov se bývalý partner ničím nezabývá, celé dny kouká do mobilu nebo počítače. Vaří a nakupuje si sám. O dceru se „svým způsobem“ zajímá, občas s ní prohodí pár slov, na něco se jí zeptá, „a to je v podstatě vše“. Na jaře, když byla často nemocná, s ní zůstával doma aby mohla svědkyně chodit do práce. S dcerou nejsou na žalobci nijak finančně závislé a on na nich též ne. Občas jí kupuje bonbóny a hračky. Když se minulý rok (pozn. soudu v roce 2021) stěhovali o patro výš, nepomohl jí. Zdůraznila mu, že je třeba, aby měl stálou práci, v září opravdu pracovat začal, ale přestal, prý se něčeho nadýchal. Svědkyně „to chce uzavřít“ a nemíní žalobce v bytě dále snášet. O soudní úpravě poměru otce k dceři zatím neuvažovala. Žalobce po sobě umývá nádobí, jinak se na chodu domácnosti nijak nepodílí. Svědkyně má nicméně za to, že se mají jejich společná dcera a žalobce navzájem rádi. Ohledně záchvatů vzteku míní, že již nejsou časté, snaží se je ovládat. V poslední době nezasahovala policie u nich doma, ale při incidentu v květinářství, kdy žalobce bezdůvodně napadl přítele květinářky. K jeho zdravotnímu stavu nemá podrobnější informace, jen to, že byl údajně u doktora v Kostelci. Aktuálně se podle jejích znalostí neléčí, k lékařům má velkou nedůvěru, pokud ví, léky nebere. Návrat do Konga by pro ni osobně nic neznamenal, u dcery neví, má žalobce opravdu ráda. Nechtěla by mu uškodit, aby byl navrácen do země původu. Ohledně ukončení partnerského vztahu nebere jmenovaný názory svědkyně vážně.
24. Následně vydal žalovaný dne 2. 8. 2022 rozhodnutí, č. j. OAM-543/VL-10-K01-PD1-R2-2006, jímž dočasnou ochranu žalobci neprodloužil. V něm žalobce nebyl v řízení zastoupený opatrovníkem, žalovaný to nepovažoval za nutné, důvody již pominuly. Shledal, že v rodinném životě žalobce došlo k významným změnám, doplňkové ochrany už není zapotřebí, jiné důvody pro prodloužení doplňkové ochrany neshledal.

25. Uvedené rozhodnutí zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 29. 5. 2023, č. j. 4 Az 26/2022-48, a to pro závažné procesní vady. V dalším řízení byl žalovaný povinen shromáždit dostatečné podklady a vyhodnotit, zda je nezbytné, aby byl žalobce nadále zastoupen opatrovníkem, a případně mu jej za tím účelem ustanovit. Žalovaný se měl dále zabývat otázkou, zda se okolnosti soukromého a rodinného života žalobce změnily takovým způsobem, že již doplňkové ochrany není zapotřebí, v této souvislosti žalovaný měl zjistit též stanovisko žalobce, zaměřit se zejména na vztah žalobce k jeho nezletilé dceři, vypořádat se též se vztahem žalobce a jeho syna, a též přezkoumatelným způsobem a s ohledem na individuální okolnosti odůvodnit, zda je zdravotní stav žalobce důvodem pro prodloužení doplňkové ochrany, v této souvislosti měl vyjít zejména z judikatury týkající se rozhodnutí ve věci Paposhvili.
26. Ve spise jsou poté založeny fotokopie dvou cestovních dokladů žalobce, a to cestovního pasu č. X, vydaného Konžskou demokratickou republikou dne 24. 5. 2023 s platností do 23. 5. 2028, a dále cestovního průkazu totožnosti č. X, vydaného Českou republikou dne 13. 9. 2023 s platností do 13. 10. 2023. Z těchto dokladů plyne, že překročil hranice ze země původu do Zambie dne 12. 9. 2023 pozemní cestou a následně cestoval letecky do Prahy, kdy na území ČR vstoupil 19. 9. 2023. Ve spise se nachází též laissez-passer vystavené Velvyslanectvím Konžské demokratické republiky v České, Slovenské a Bulharské republice dne 18. 4. 2023, č. X, pro cestu do Kinshasy v Konžské demokratické republice, platné s cestovním dokladem totožnosti č. X. Ve spise je též žurnalizován na č. l. 1074 dokument označený jako Žádost o stanovisko v případě možného vydání CPT, v němž se Vízový odbor Ministerstva zahraničních věcí dotazuje žalovaného, zda je možné vystavit žalobci cestovní průkaz totožnosti, když jeho platnost v průběhu pobytu v zahraničí vypršela.
27. Žalovaný s žalobcem dále dne 2. 11. 2023 provedl pohovor k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany, za přítomnosti tlumočnice z jazyka francouzského a zástupce zmocněnce žalobce. Z protokolu k němu se podává, že cestovní pas dostal žalobce v zemi původu, ale požádal o něj v měsíci dubnu v roce 2023 v tuzemsku ještě před cestou. Do vlasti odcestoval koncem dubna 2023. Z Evropy odcestoval na základě laissez-passer a cestovního průkazu totožnosti. Ve vlasti setrval čtyři a půl měsíce, pobýval u rodičů, kde vyrostl. Do ČR se vrátil, protože tu má rodinu, děti a je to tu jeho druhá země. Do Konga cestoval mimo jiné i kvůli tomu, že jeho rodina prodala nějaké parcely bez jeho souhlasu, což mělo způsobit zhoršení zdravotního stavu jeho matky. Měl za to, že jelikož má v Evropské unii děti, může se do ní bez problému vrátit. Čas nedovolil, aby celou situaci uspokojivě vyřešil. Až na jeho matku si rodina návrat do Konga nepřála. Nájemci na něj zavolali policii poté, co se hádal se svou mladší sestrou ohledně jejího dítěte, které se vymočilo na terasu. Chtěl jí dát facku. Dostal pokutu, kterou uhradil. Konflikt s policií měl pouze v případě dopravní nehody, ale nechali jej nakonec odjet. Do vlasti cestoval na základě laissez-passer a letenky zakoupené jeho přítelem, tajemníkem velvyslanectví, zpátky do ČR mu cestu zaplatily jeho mladší sestry, do Zambie jej doprovodila sestřenice, s níž též udělal rezervaci v kanceláři letecké společnosti. Obě cesty absolvoval sám, na letišti v Praze byl nicméně cestou do Konga doprovázen intendantem velvyslanectví. V Kinshase si vyzvedl cestovní doklad, poté, co mu propadlo vízum. Dále uvedl, že v současnosti žije s matkou svého dítěte, paní X. X. Žalovaný opáčil, že jej tato žena ze společného bydliště odhlásila, na což žalobce odvětil, že to bylo zřejmě minulý rok, než odjel zpět do Konga, přebýval v X, v ulici X. S paní X. ve společné domácnosti žije asi měsíc po návratu z vlasti, a to z toho důvodu, že je matkou jeho dítěte. Původně

měli přijet v červnu či červenci do Konga, z toho ovšem sešlo. S touto ženou chce žít. Souhlasila s jeho pobytem, nicméně jejich soužití provázely konflikty. S dcerou po dobu svého pobytu v Kongu udržoval kontakt telefonicky, skrze její matku paní X. Volal přinejmenším třikrát či čtyřikrát týdně, přesvědčoval je, že Afrika není špatná, nejedí tam lidské maso a nemusí mít strach přijet. Po opuštění společného bydlení (před odjezdem) nicméně občas v X stále přespával, v X bydlel na X (pozn. soudu patrně ulice X). Dcera jej v X nikdy nenavštívila, on se s ní nicméně stýkal, některé dny jezdil až do X, bral ji ze školy, mluvili spolu telefonicky. Se synem se viděli naposledy před jeho odletem do Konga, mluví s ním nicméně též po telefonu, chtěl mu připravit zázemí ve své domovské zemi. Dcera navštěvuje X třídu gymnázia, je jí X roku. Synovi je X let, narodil se v roce X v X, na konkrétní datum si nevzpomene, zná však adresu (resp. ulici) i telefonní číslo syna i jeho matky. Někdy mu dává kapesné a nakupují spolu. Neví, kolik přesně v tomto roce (pozn. soudu 2023) na syna přispěl, dvakrát spolu kupovali oblečení. V případě dcery je to obdobné. V době pohovoru byla tato nemocná. Naposledy byl žalobce hospitalizován v roce 2017, k lékaři jinak nechodí, byl pouze na vstupních zdravotních prohlídkách v roce 2022. Svůj zdravotní stav označil za dobrý, nicméně je kvůli situaci s pozemky v domovské zemi ve stresu. Závěrem si ještě vzpomněl na data narození svých dětí. Doložil výše uvedené laissez-passer, komunikaci ohledně letenek a letenky samotné. Právní zástupce nakonec uvedl, že v průběhu pohovoru „zapadl“ hlavní důvod cesty žalobce do Konga, kterým byla nemoc jeho matky a obava o ni. Dále doplnil, že doplňková ochrana byla žalobci udělena z rodinných důvodů, nikoliv z důvodu pronásledování v Kongu. Doplnil, že dcera žalobce chodí do základní školy. Navrhl, aby byl jako svědek vyslechnuta paní X. a aby byly opatřeny lékařské zprávy, aby bylo postaveno najisto, zda důvody pro ustanovení opatrovníka trvají.

28. Spis dále na č. l. 1111 obsahuje dokument označený jako sdělení, vyhotovený Magistrátem města Hradec Králové, odborem sociálně-právní ochrany dětí, ze dne 7. 11. 2023. Z něj se podává, že k nezletilé dceři nevede tento úřad žádné informace ani spisovou dokumentaci, a nelze tedy poskytnout dokumenty vyžádané žalovaným. Dalším dokumentem je na č. l. 1116 žurnalizovaná odpověď na žádost, č. j. KRP-112988-2/ČJ-2023-050026, vyhotovená Odborem cizinecké policie, oddělením pobytových agend Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje. Z něj se podává, že dne 9. 11. 2023 byla ve 13.45 hodin provedena pobytová kontrola na adrese X, při níž byl fyzicky zastižen žalobce. Podle svých slov na uvedené adrese bydlel asi 6 týdnů. V místě nebyla v tu dobu ani paní X., ani dcera. Žalobce uvedl, že se o dítě stará a našel si zaměstnání, což prokázal příslušnými dokumenty. Dne 15. 11. 2023 byl kontaktován pan X. X., vlastník bytu a otec paní X., který potvrdil, že žalobce na uvedené adrese opětovně bydlí. Neví, jaké vztahy mezi žalobcem a uvedenou ženou panují, loňský rok jeho dcera již nicméně nechtěla s tímto mužem sdílet domácnost. Dle jeho mínění je žalobce složitá osobnost, která má problémy se integrovat do společnosti a nevhodně se chová ke své partnerce, nicméně nemůže popřít, že jeho vnučka je na žalobce fixovaná. Dne 23. 11. 2023 byla opětovně provedena kontrola, kdy byla doma zastižena paní X. s dcerou. Uvedla, že pan žalobce na adrese skutečně bydlí, avšak jen kvůli tomu, že nemá kam jít, dcera je na něj fixovaná a z toho důvodu jej doma tato žena snáší. Potvrdila, že si našel zaměstnání, jako s partnerem s ním nicméně do budoucnosti nepočítá. Bojí se, aby dcera za ním do Konga neodcestovala a už se nevrátila. Nevěděla, že byl repatriován, považovala to za manipulativní lež z jeho strany.

29. Žalovaný mezi podklady zařadil též Informaci Ministerstva vnitra Velké Británie – Konžská demokratická republika – Neúspěšní žadatelé o azyl, překlad vybraných částí, ze září 2023, přeloženou dne 2. 10. 2023. Z ní vyplývá, že v zemi existuje azylový systém. Navrátilci nejsou vystaveni postihu pouze z důvodu, že v jiné zemi požádali o azyl. Řadovým členům opozičních hnutí zásadně riziko nehrozí, a totéž se týká i novinářů či bloggerů, nejde-li o významné odpůrce prezidenta. Možnosti ochrany před perzekucí ze strany státu úředním postupem hájení práv či vnitřním přesídlením tu nejsou. Vydávání cestovních pasů bylo nepravidelné a může bránit vycestování občanů ze země, nicméně systematicky omezováno není.
30. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Z něj plyne, že ohledně potřeby ustanovit žalobci opatrovníka došel ke stejnému závěru jako v případě předchozího rozhodnutí zrušeného zdejším soudem, přičemž jej opírá především o výpověď žadatele, kdy uvedl, že je zdravý, a je zřejmé, že jeho psychické obtíže ustoupily, u lékaře byl naposledy před šesti lety a dokázal sám podniknout poměrně složitou cestu z ČR do Konga a zpět. Má za to, že zajišťovat lékařské zprávy by v takové situaci bylo nadbytečné. V řízení je zastoupen, a tento zástupce vyšetření svému klientovi nezajistil. Žalovaný nepopírá, že komunikace s žalobcem je obtížnější, ale nemůže být pochyb o obsahu jeho sdělení. V rodinném životě došlo k zásadním změnám, jeho vztah s paní X. X. se rozpadl a v jejím bytě je pouze trpěn. Žalovaný má dále za to, že vycestováním žalobce nedojde k porušení práva na ochranu soukromého a rodinného života podle čl. 8 EÚLP a čl. 9 ÚPD. Dcera již je ve věku, kdy jí lze vysvětlit, že její otec musí ČR opustit. To se již konec konců stalo, po tuto dobu s dcerou udržoval kontakt telefonicky. Dále se žalovaný zabýval vztahem žalobce a jeho syna a došel k závěru, že mezi nimi nepanuje natolik silná vazba, která by měla bránit opětovnému vycestování z vlasti. Uzavřel, že žalobce může svou situaci řešit pomocí zákona o pobytu cizinců, i když by to patrně vyžadovalo jeho vycestování zpět do země původu. Žalovaný má za to, že rozsudek ESLP ve věci Paposhvili je na věc nepřiléhavý, neboť žalobce žádnou závažnou nemocí netrpí. Došel k závěru, že ačkoli není situace v zemi původu uspokojivá, nebezpečí vážné újmy žalobci v zemi původu nehrozí, a nelze tak ani doplňkovou ochranu prodloužit pro jiný důvod.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

31. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a § 32 odst. 9 zákona o azylu.
32. K projednání věci soud nařídil jednání. Na něm zástupci účastníků setrvali na svých stanoviscích popsaných shora, kdy žalobce se argumentačně soustředil zejména na to, že se od doby udělení doplňkové ochrany nijak nezměnila jeho situace v soukromém a rodinném životě. Důkazní návrhy ohledně bezpečnostní situace v zemi původu vzal zpět.
33. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu *„[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním*

občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.“

34. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu (ve znění do 30. 6. 2023) „[z]a vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.“
35. Podle ustanovení § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu „[d]oplňková ochrana se odejme, pokud a) okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňková ochrana není zapotřebí.“
36. Podle ustanovení § 17a odst. 2 zákona o azylu „[p]ři posuzování okolností uvedených v odstavci 1 písm. a) ministerstvo přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmou odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.“
37. Podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona o azylu „[o]soba požívající doplňkové ochrany je oprávněna požádat o prodloužení doby, na kterou je doplňková ochrana udělena. Tuto žádost musí osoba požívající doplňkové ochrany podat nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na niž je jí doplňková ochrana udělena. Pokud podání žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ve stanovené lhůtě zabrání důvody na vůli osoby požívající doplňkové ochrany nezávislé, je oprávněna tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po odpadnutí těchto důvodů. Ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a). Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok. Při prodloužování doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny se postupuje obdobně.“
38. Podle ustanovení § 32 odst. 9 zákona o azylu „[p]ři posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.“
39. Podle ustanovení čl. II odst. 2 zákona č. 173/2023 Sb. „[v] případě cizince, kterému byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona udělena doplňková ochrana z důvodu hrozby skutečné vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se pro účely rozhodování o odnětí nebo prodloužení doplňkové ochrany za vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb. považuje dále situace, kdy by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.“

40. Žalobce proti napadenému rozhodnutí žalovaného uplatnil dvě námitky. Za první, žalovaný doplňkovou ochranu rozhodnutím neprodloužil, i když pro to v době podání žádosti trvaly důvody podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu (ve znění do 30. 6. 2023). Nebyla prokázána zásadní změna v osobních a rodinných poměrech žalobce, z níž by vyplývalo, že by nutnost vycestování z ČR nepředstavovala nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života, čímž měl zatížit své rozhodnutí vadou nezákonnosti. Za druhé, žalovaný nezohlednil změnu situace v zemi původu, a tím pádem potenciální změnu důvodu, pro nějž žalobce doplňkovou ochranu požíval.
41. K první námitce soud uvádí, že žalobce skutečně žádost o mezinárodní ochranu podal před 1. 7. 2023, a žalovaný tak měl posoudit, zda netrvá důvod udělení doplňkové ochrany podle zrušeného ust. § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, jak plyne z přechodného ustanovení čl. II. bodu 2 zákona č. 173/2023 Sb. To žalovaný též učinil a dospěl k závěru, že žalobci uvedený důvod pro požívání doplňkové ochrany nesvědčí. Otázkou, kterou musí zdejší soud posoudit, tedy s ohledem na skutkový stav projednávané věci je, zda došlo k takové změně okolností v (zejména) rodinných poměrech žalobce, že by zamítavé rozhodnutí a následné vycestování znamenalo významný zásah do žalobcova práva na soukromý a rodinný život ve smyslu čl. 8 EÚLP.
42. Uvedené situaci se historicky věnoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“). Z jeho rozsudku ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, plyne, že je „[v] první řadě třeba rozlišovat důvody, pro něž by v rozporu s mezinárodními závazky ČR bylo samotné vycestování cizince [§ 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu a § 179 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)], od důvodů, pro něž by v rozporu s mezinárodními závazky bylo až případné vyhoštění tohoto cizince. Samotná nutnost vycestování cizince do země původu při neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany a za situace, kdy cizinci nesvědčí žádný jiný důvod k zákonnému pobytu na území ČR, totiž tomuto cizinci neznemožňuje, aby si po návratu do země původu nepožádal o některou z možných forem povolení k pobytu na území ČR dle zákona o pobytu cizinců. Naproti tomu se správním vyhoštěním je dle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců spojena vedle povinnosti vycestovat z území ČR vždy také doba, po kterou nelze cizinci vstup na toto území umožnit. Proto vedle případných důvodů znemožňujících vycestování cizince, které zakládají policii povinnost udělit cizinci vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území i přesto, že je mu uděleno správní vyhoštění (§ 179 ve spojení s § 120a a § 33 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), je v § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců uveden speciální důvod, pro který nelze rozhodnutí o správním vyhoštění vůbec vydat, a tím je právě situace, kdy by důsledkem správní vyhoštění (tedy fakticky dlouhodobého zákazu pobytu cizince na území ČR) byl nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života cizince. V takovém případě je však naopak cizinec povinen z území ČR vycestovat, neboť namísto správního vyhoštění je mu vystaven výjezdní příkaz (§ 118 odst. 2 zákona o pobytu cizinců), není však vyloučeno, aby následně požádal a v případě splnění zákonných podmínek také získal příslušné povolení k pobytu a mohl se tedy do ČR vrátit.“ Dále Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uvedl, že „[p]ři posuzování důvodů znemožňujících vycestování cizince by byl výjimkou z výše uvedených závěrů pouze případ, kdy by si stěžovatel vytvořil na území ČR takové rodinné či případně osobní vazby, že by nepřiměřeným zásahem do tohoto rodinného či soukromého života byla již nutnost pouhého vycestování z území ČR.“ Z citovaného pro zdejší soud vyplývá, že je v případě § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu (ve znění do 30.

6. 2023) třeba důsledně rozlišovat mezi zásahem, který bude způsoben vycestováním jako takovým, a případy, kdy k němu dojde až na základě vyhoštění cizince z území.
43. Ohledně posunu v rodinné situaci žalobce vycházel soud ze správního spisu, neboť žalobce žádné vlastní důkazní návrhy podporující jeho stanovisko, že o dceru pečuje a jeví o ní skutečný zájem, nepřednesl, a to ani v žalobě, ani při jednání. Z něj plyne, že situace se v rodinném životě žalobce skutečně změnila, neboť došlo k rozpadu jeho vztahu s paní X. Tato bývalá partnerka žalobce zrušila svůj souhlas s žalobcovým pobytem, ve své svědecké výpovědi uvedla, že u ní doma nadále přebývá, protože nemá kam jinde jít, ale vztah již netrvá. Žalobce tuto skutečnost nicméně „nebere vážně“. Na ničem se nedokážou dohodnout, žalobce na provoz bytu nepřispívá a nejeví o to ani zájem, finance mají oddělené. Podle jejích slov se na výchově dcery příliš nepodílí, i když ji hlídal, když byla nemocná, mají se navzájem rádi.
44. Rozpad vztahu rodičů sám o sobě neznamenal, že tu netrvá vztah k jejich společnému dítěti, do něhož by mohlo být již pouhým vycestováním být zasaženo ve smyslu čl. 8 EÚLP. Je však třeba zdůraznit, že žalobce území ČR již na poměrně dlouhou dobu 4,5 měsíce opustil, a to za účelem vydání cestovního pasu v zemi původu. Z jeho výpovědi dále plyne, že v domovském státě se věnoval též sporu o pozemky vlastněné jeho rodinou. Po tuto dobu udržoval se svou dcerou kontakt telefonicky, přes její matku. Nelze odhlédnout ani od toho, že dceři je v době vydání rozhodnutí soudu již X let, a úvaha žalovaného, že jí je s ohledem na její rozumové schopnosti možné vysvětlit delší absenci otce, je tak v zásadě správná (jakkoliv tato skutečnost nastala především kvůli tomu, že byla předcházející rozhodnutí opakovaně rušena správními soudy, a řízení jak o udělení doplňkové ochrany, tak o jejím prodloužení bylo velmi dlouhé). Kontakt se žalobce bude také již schopna realizovat prostřednictvím moderních komunikačních prostředků na dálku. Samotné vycestování tedy v tomto případě nepřiměřený zásah do práva žalobce na soukromý a rodinný život patrně nepředstavuje. Žalobce navíc byl po celou dobu žadatelem o mezinárodní ochranu nebo ji požíval. Není z území ČR vyhošťován, v důsledku zamítavého rozhodnutí soudu mu „toliko“ vznikne povinnost jej opustit a možnost žádat o jiný druh pobytového oprávnění mu zůstane zachována, což ve smyslu výše uvedené argumentace a judikatury nepředstavuje nepřípustný zásah do práva na soukromý a rodinný život ve smyslu čl. 8 EÚLP. Napadené rozhodnutí není v tomto směru nezákonné a je dostatečně odůvodněno zejm. na str. 12 – 14, na kteroužto jeho pasáž soud v podrobnostech odkazuje. První námitka tak důvodná není.
45. Druhá výhrada se týká změny důvodu udělení (prodloužení) doplňkové ochrany. Soud považuje za podstatné připomenout, co je předmětem řízení o jejím prodloužení. NSS v rozsudku ze dne 23. 7. 2009 č.j. 1 Azs 34/2009-55 k této problematice uvedl, že *„[s]myslem § 53a zákona o azylu je umožnit správnímu orgánu opakovaně ověřovat naplnění, resp. trvání podmínek doplňkové ochrany, pro něž byla dle § 14a zákona o azylu žadateli o prodloužení doplňkové ochrany udělena, především vzhledem k možným změnám v zemi původu žadatele. Správní orgán je oprávněn vydat negativní rozhodnutí o uvedené žádosti pouze při nenaplnění podmínek stanovených v § 14a citovaného zákona.“* Z toho vyplývá, že základem řízení o prodloužení doplňkové ochrany je posouzení, zda se významně a dlouhodobě změnily okolnosti, pro které byla žadateli udělena doplňková ochrana. Přitom je možné, aby se důvod jejího udělení lišil od důvodu prodloužení. Správní orgán nese důkazní břemeno v otázce, zda nadále trvá původní důvod udělení doplňkové ochrany nebo zda naopak změna je natolik významná a trvalé povahy, že

cizinci nehrozí reálné nebezpečí vážné újmy a odůvodňuje to zamítnutí žádosti o prodloužení doplňkové ochrany, jak vyplývá rozsudku NSS ze dne 24. 7. 2013, č. j. 6 Azs 15/2013-35, který je i v žalobě citován. Je tedy třeba posoudit, zda se situace v zemi původu změnila natolik, že by žalobci mohla hrozit vážná újma z jiného důvodu než podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu (ve znění do 30. 6. 2023). Žalobce má za to, že tu jsou dány důvody pro prodloužení této formy mezinárodní ochrany podle § 14a odst. 2 písm. b) nebo c) uvedeného zákona. K tomu doložil výše uvedenou informaci Ministerstva zahraničních věcí, organizace HRW a zprávy serverů BBC.com a Reuters.com uvedených ve shrnutí žaloby v bodě 7 tohoto rozsudku.

46. Z uvedených zpráv soud zjistil, že v zemi původu žalobce skutečně došlo k pokusu o převrat, který byl však orgány tohoto státu velmi rychle potlačen. Situace se nyní jeví být stabilní. Uvedená informace HRW potom potvrzuje závěry uvedené ve zprávách o zemi původu založených ve správním spise, tedy že situace je dramatická zejména na východě země, kde operují různé paramilitární jednotky podporované okolními zeměmi, odkud však žalobce nepochází a žádné zázemí tam nemá. Z ničeho neplyne, že by se tento konflikt šířil do jiných částí domovského státu. Z Informace Ministerstva vnitra Velké Británie – Konžská demokratická republika – Neúspěšní žadatelé o azyl, překlad vybraných částí, ze září 2023, přeloženou dne 2. 10. 2023, plyne, že neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu nejsou v zemi postihováni. Řadovým příznivcům opozice riziko rovněž nehrozí, žalobce sám ani žádnou politickou aktivitu od vstupu na území ČR nevyvíjel a do Konžské demokratické republiky dokonce vycestoval, jakož se z ní i bez větších problémů, byť za doprovodu příbuzných po část cesty, vrátil. Lze proto uzavřít, že žalobci azylově relevantní vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) a c) zákona o azylu nehrozí, a rozhodnutí žalovaného je v tomto ohledu zákonné, přezkoumatelné a má oporu ve správním spise. Druhá námitka tedy rovněž není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

47. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
48. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 11. června 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce